

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. et Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobce: **P. Ú.**
bytem X
zastoupený Mgr. Martinem Kolářem, advokátem
sídlem Karlovo náměstí 28, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Magistrát města Mladá Boleslav**
sídlem Komenského náměstí 61, 293 01 Mladá Boleslav
zastoupený Mgr. Janem Krátkým, advokátem
sídlem náměstí Míru 14, 293 01 Mladá Boleslav

o žalobě proti kolaudačnímu souhlasu žalovaného ze dne 21. 6. 2021, č. j. 43951/2021/VH/MaJi, a o žalobě proti rozhodnutí žalovaného o povolení ke zkušebnímu provozu ze dne 21. 6. 2021, č. j. 43953/2020/VH/MaJi,

takto:

- I. Žaloby se zamítají.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věcí

1. Žalobce dne 22. 9. 2021 podal ke zdejšímu soudu žalobu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“), proti kolaudačnímu souhlasu žalovaného ze dne 21. 6. 2021, č. j. 43951/2021/VH/MaJi (dále „napadený kolaudační souhlas“), k užívání vodních děl
SO 01 – splašková gravitační kanalizace z materiálu KT DN 250 o celkové délce 2 675,1 m,
SO 02 – výtlačné řady z materiálu HDPE 90 D90 v délce 753,9 m,
SO 07 – čerpací stanice odpadních vod,
Stoka E1 – ČSOV – V5 a
Stoka C1 – tlaková kanalizace
 (dále jako celek „stavba splaškové kanalizace“).
2. Dne 28. 9. 2021 žalobce podal ke zdejšímu soudu žalobu podle § 65 a násl. s. ř. s. proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2021, č. j. 43953/2020/VH/MaJi, povolujícímu užívání vodního díla *SO 03 – čistírna odpadních vod* (dále „stavba ČOV“) na dobu 1 roku za účelem zkušebního provozu (dále „napadené povolení zkušebního provozu“).
3. Soud obě řízení usnesením ze dne 28. 11. 2022, č. j. 51 A 70/2021-39, z důvodu vhodnosti spojil a projednal obě věci společně.
4. Obec Dlouhá Lhota, stavebnice a žadatelka o vydání obou rozhodnutí (dále „stavebnice“), byla soudem vyzvána k případnému uplatnění práv osoby zúčastněné na řízení. Této možnosti ani v jednom případě nevyužila.

Kolaudační souhlas k užívání stavby splaškové kanalizace

5. Stavebnice požádala žalovaného o vydání kolaudačního souhlasu k užívání vodního díla splaškové kanalizace. V políčku formuláře, zda byla stavba provedena s nepodstatnými odchylkami od uvedených dokumentů nebo projektové dokumentace, stavebnice zaškrtnula „ano“ a odkázala na projektovou dokumentaci skutečného provedení. Součástí správního spisu je tato žádost datovaná 9. 6. 2021 na třetí straně formuláře. Jeho první strana se ve správním spise nachází dvakrát, jednou je celá přeškrtnutá, jednou je v její horní části uvedeno, že byla podána osobně 26. 5. 2021. Přílohou část formuláře vyplněná není.
6. Dne 9. 6. 2021 se konala závěrečná kontrolní prohlídka. V protokolu žalovaný identifikoval dokumenty, které bylo třeba doložit (mj. projektovou dokumentaci skutečného provedení, geodetické zaměření skutečného stavu nebo souhlas vlastníků stavbou dotčených pozemků s kolaudací). Stavebnice během kontrolní prohlídky dle protokolu odevzdala žalovanému šanon dokladů. V protokolu je vyznačeno, že podmínky stavebního a společného povolení byly splněny. Na stavbě byly podle protokolu oproti schválené projektové dokumentaci provedeny drobné změny, na které je odkázáno do projektové dokumentace skutečného provedení.
7. Dne 21. 6. 2021 vydal žalovaný napadený kolaudační souhlas. Jednotlivé části splaškové kanalizace v něm označil jejich délkou a souřadnicemi začátku a konce. Současně žalovaný vymezil okruh pozemků, na kterých se stavba nachází. Konstatoval, že objekty *SO 01*, *SO 02* a *SO 07* (a také stavba ČOV) byly stavebně povoleny rozhodnutím ze dne 22. 6.

2012, č. j. ŽP.231/2-6519/2012 (dále „**stavební povolení splaškové kanalizace a ČOV**“), a stavby Stoka E1 a Stoka C1 byly povoleny rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 7. 2020, č. j. 73192/2020/VH/JiMa (dále „**společné povolení na stoky**“). Žalovaný dále uvedl, že dne 9. 6. 2021 realizoval závěrečnou kontrolní prohlídku, při které zkoumal splnění podmínek dle § 122 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), tedy zda byla stavba provedena v souladu s povolením a ověřenou projektovou dokumentací. V tomto ohledu konstatoval, že při závěrečné prohlídce zjistil kromě nepatrných změn v délkách a trasách stok drobné změny stavby oproti schválené projektové dokumentaci. Ty v odůvodnění popsal takto:

- *„K přechodu hlavního odvodňovacího zařízení došlo jižně mimo těleso komunikace II.třídy.*
- *ČSOV1 byla posunuta na severní strany komunikace II.třídy.*
- *Ve trase kanalizační přípojky byla namísto ní provedena stoka C3.*
- *Stoka B4 je zakončena v šachtě Š69.“*

Žalovaný následně zkonstatoval doložení všech podkladů a dodržení podmínek stavebních povolení. Nejistil závady, které by bránily bezpečnému užívání stavby, ani rozpor se závaznými stanovisky dotčených orgánů. Neshledal ani, že by stavba splaškové kanalizace byla provedena v rozporu se stavebním povolením či že by její užívání ohrožovalo život a veřejné zdraví, život a zdraví zvířat, bezpečnost nebo životní prostředí.

8. Ve správním spise je dále založeno povolení Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 1. 10. 2021, č. j. 108313/2021/KUSK, k provozování kanalizace a ČOV pro veřejnou potřebu (dále „**povolení k provozování kanalizace a ČOV ze dne 1. 10. 2021**“).

Povolení zkušebního provozu ČOV

9. Stavebnice dne 26. 5. 2021 požádala žalovaného o povolení zkušebního provozu stavby ČOV a splaškové kanalizace podle § 124 stavebního zákona. V žádosti neuvedla žádné informace o rozhodnutích nebo opatřeních, na jejichž základě byla stavba provedena. V poličku formuláře, zda byla stavba provedena s nepodstatnými odchylkami od uvedených dokumentů nebo projektové dokumentace, stavebnice zaškrtnula „ne“ a odkázala na projektovou dokumentaci skutečného provedení. Požádala o zkušební provoz na dobu jednoho roku.
10. Dne 9. 6. 2021 se konalo ústní jednání spojené s kontrolní prohlídkou. V protokolu žalovaný vymezil, co je třeba v řízení doložit (mj. projektovou dokumentaci skutečného provedení). V protokolu je dále vyznačeno, že podmínky stavebního povolení byly splněny. S uvedením do zkušebního provozu udělili souhlas do protokolu přítomní pracovníci Krajské hygienické stanice Středočeského kraje (dále „KHS“) a Povodí Labe. Závěrem ústního jednání žalovaný uvedl, že povolení vydá poté, co stavebnice doloží vyjádření Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje (dále „HZS“).
11. Součástí správního spisu je souhlasné závazné stanovisko HZS jako dotčeného orgánu na úseku požární ochrany ze dne 15. 6. 2021, č. j. HSKL-4254-2/2021-MB.
12. Dne 21. 6. 2021 žalovaný vydal podle § 124 odst. 1 stavebního zákona napadené povolení zkušebního provozu ČOV na dobu jednoho roku. Současně stanovil povinnosti a podmínky zkušebního provozu této stavby. V odůvodnění žalovaný uvedl, že stavebnice žádost přiměřeně doložila doklady podle § 22 vyhlášky č. 183/2018 Sb., o náležitostech rozhodnutí a dalších opatření vodoprávního úřadu a o dokladech předkládaných

vodoprávnímu úřadu (dále „vyhláška č. 183/2018 Sb.“), a dalšími doklady, které žalovaný v odrážkách vypsal. Konstatoval, že stavba ČOV se nachází na pozemku parc. č. XA, k. ú. D. L. u M. B., který je ve vlastnictví stavebnice. Dále uvedl, že stavba byla povolena stavebním povolením splaškové kanalizace a ČOV ze dne 22. 6. 2014. Podmínky tohoto povolení byly dodrženy a stavba je schopna zkušebního provozu. Podle žalovaného uvedením stavby ČOV do zkušebního provozu nedojde k ohrožení vodohospodářských ani jiných zájmů nad únosnou míru.

13. I v tomto správním spise je založeno povolení k provozování kanalizace a ČOV ze dne 1. 10. 2021.

Shrnutí žalob

14. Žalobce v obou žalobách uvedl, že je vlastníkem pozemku parc. č. st. XE, jehož součástí je stavba č. p. 102, a pozemku parc. č. XB. Cítí se být bezprostředně negativně ovlivněn stavbou splaškové kanalizace i stavbou ČOV, která je postavena v bezprostřední blízkosti jeho pozemků (na pozemku parc. č. st. XD). Stavba splaškové kanalizace se pak nachází např. na pozemcích parc. č. XA nebo XC, které přiléhají k žalobcovým pozemkům. Stavba ČOV i stavba splaškové kanalizace byly podle žalobce postaveny nesmyslně v rozporu s územním plánem v hustě obydlené části obce Dlouhá Lhota. Žalobcův dům se nachází v nejexponovanějším místě a bude ovlivněn zápachem i nebezpečím záplav pozemku parc. č. XA, k nimž často dochází při vydatnějších deštích. Kombinace splašků a povodní pak může mít fatální následky na žalobcův majetek a jeho pohodu bydlení. Žalobcovo dotčení je tak reálné a je legitimován k podání žalob.

Žaloba proti napadenému kolaudačnímu souhlasu

15. Ve vztahu k napadenému kolaudačnímu souhlasu žalobce *zaprvé* namítl, že stavebnice nepodala řádnou žádost o jeho vydání, na kterou se váží další kroky (např. stanovení termínu závěrečné kontrolní prohlídky a lhůta pro vydání kolaudačního souhlasu). V oznámení o provedení kontrolní prohlídky a stanovení termínu ústního jednání ze dne 1. 6. 2021 žalovaný uvedl, že na závěrečné kontrolní prohlídce stavebnice předloží kromě dalších dokumentů i vyplněný formulář žádosti s dovětkem, že byla předložena pouze první strana žádosti. Z toho žalobce dovozuje, že žalovaný neměl žádný podklad pro zahájení procesu vydání kolaudačního souhlasu a že žalovaný zásadně pochybil v tom, že nahrazoval činnost stavebnice tím, že sám stanovil rozsah žádosti v podobě stavebních objektů, kterých se má kolaudační souhlas týkat. Samu žádost ze dne 9. 6. 2021 žalobce považuje za neurčitou a postrádající některé požadované údaje. Například stavba je v žádosti označena pouze slovy „splašková kanalizace“, což neodpovídá vydanému stavebnímu povolení. V bodě 3 žádosti nejsou uvedeny pozemky, na kterých měla být stavba postavena. Také chybí popis a vysvětlení odchylek skutečného provedení stavby od stavebního povolení i informace o stanoviscích dotčených orgánů. Žalovaný tak postrádal řádný podklad pro zahájení procesu vydání kolaudačního souhlasu. Podle žalobce měl žalovaný vyzvat stavebnici k doplnění žádosti a zahájit kolaudační řízení.
16. *Zadruhé* žalobce považuje závěr žalovaného o nepodstatných odchylkách oproti schválené projektové dokumentaci za nepřezkoumatelný. Žalovaný byl povinen podle § 122 odst. 3 stavebního zákona přezkoumat soulad dokončené stavby se stavebním povolením a s projektovou dokumentací. Měl proto uvažovat o všech změnách oproti schválené

projektové dokumentaci a posoudit jejich rozsah, charakter a jiné vlastnosti. Žalobce je přesvědčen, že všechny změny na stavbě splaškové kanalizace byly podstatné a znemožňovaly vydání napadeného kolaudačního souhlasu. Opírá se přitom o § 118 odst. 7 stavebního zákona, který vymezuje, co je nepodstatnou odchylkou. Popisuje, že v příslušném povolení jsou délky všech stok uvedeny s přesností na centimetry. Pokud byl žalovaný natolik přesný v této fázi, založil tím legitimní očekávání všech dotčených subjektů, že podobnou přesnost bude vyžadovat v rámci kolaudace. Změna délek a umístění stok pak není v napadeném kolaudačním souhlasu popsána. Ani posun umístění hlavního odvodňovacího zařízení a umístění ČSOV1 nemohou být nepodstatnými odchylkami, protože představují změnu v umístění hlavní části stavby. Stoka C3 je pak zcela novou stavbou, se kterou se vůbec nepočítalo ve stavebním povolení. Měří přitom nezanedbatelných 37,59 metru. Podle žalobce je neakceptovatelné rozšiřovat stavbu o další objekty bez vydání příslušného rozhodnutí o změně stavby před jejím dokončením. Stoka B4 končí jinde než podle stavebního povolení, což představuje změnu půdorysu stavby i jejího vzhledu, tedy také podstatnou odchylku.

17. *Zatřetí* žalobce namítl, že z § 15 odst. 4 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), vyplývá povinnost žadatele o vydání kolaudačního souhlasu ke stavbám kanalizačních stok včetně kanalizačních objektů nebo čistíren odpadních vod předložit povolení k jejich provozování. Stavebnice toto povolení s žádostí o vydání kolaudačního souhlasu nepředložila, žalovaný ji na to ani neupozornil v oznámení o provedení závěrečné kontrolní prohlídky. Nemohl tedy napadený kolaudační souhlas ani vydat.
18. *Začtvrté* spatřuje žalobce rozpor napadeného kolaudačního souhlasu se stavebním povolením v tom, že stavba měla být dokončena nejpozději do 30. 12. 2020, jak vyplývá z rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 7. 2014, č. j. ŽP.231/2-15406/2014, kterým byla povolena změna stavby před jejím dokončením. Žalovaný měl nejprve rozhodnout o povolení další změny stavby před dokončením, pokud by o to stavebnice požádala.
19. *Zapáté* podle žalobce chyběla k vydání napadeného kolaudačního souhlasu závazná stanoviska dle § 122 odst. 1 stavebního zákona, vydaná podle zvláštních právních předpisů, které žalobce následně cituje. Zdůraznil zejména absenci závazného stanoviska podle zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, a podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, neboť některé části kanalizace byly uloženy do silnic II. a III. třídy.
20. Konečně *zašesté* nemohl být kolaudační souhlas vydán kvůli nerespektování podmínky stavebního povolení, že stavebnice zřídí věcná břemena k pozemkům parc. č. XF, XG, XH, XCH a XI, na kterých byla stavba realizována a které stavebnice nevlastní a nemá k nim žádný právní titul. Podmínkou stavebního povolení bylo, že stavebnice bude respektovat podmínky smluv o smlouvách budoucích o zřízení těchto břemen. Ani v tomto ohledu žalovaný dle § 122 odst. 3 stavebního zákona nezkoumal soulad se stavebním povolením.

Žaloba proti povolení zkušebnímu provozu

21. I v žalobě proti povolení zkušebnímu provozu žalobce *zprvé* namítl jeho nepřezkoumatelnost. Tu spatřuje v tom, že žalovaný velmi stručně zrekapituloval průběh řízení, telegraficky vyjmenoval podklady rozhodnutí a formálně shledal splnění podmínek

pro vydání povolení. Stejně tak žalovaný bez odůvodnění konstatoval, že povolením zkušebního provozu nedojde k ohrožení vodohospodářských ani jiných zájmů nad únosnou míru a že stavba ČOV je schopná zkušebního provozu. Napadené povolení zkušebního provozu je podle něj v rozporu s § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále „správní řád“), neboť neobsahuje žádné právní úvahy žalovaného ohledně hodnocení podkladů rozhodnutí a výkladu právních předpisů. Žalovaný podle žalobce nezdůvodnil ani jednotlivé podmínky, které pro zkušební provoz stanovil, ani dobu jeho ročního trvání. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 24. 7. 2015, č. j. 2 As 37/2015-46, žalobce odcitoval, co je účelem zkušebního provozu. Žalobce z tohoto rozsudku dovodil, že povolení zkušebního provozu představuje určitý zásah též do práv dotčených osob a správní orgány by při jeho povolení měly usilovat o efektivní zajištění ochrany těchto oprávněných zájmů a podle toho minimalizovat dopady svých rozhodnutí. Je klíčové, aby své závěry náležitě zdůvodnily tak, aby bylo možné přezkoumat, zda správní orgány těmto požadavkům dostály. Žalovaný však žádné důvody k jednotlivým podmínkám neuvedl, což podle žalobce soudu znemožní jeho závěry přezkoumat.

22. *Zadruhé* podle žalobce z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by se žalovaný zabýval závaznými stanovisky dle § 124 odst. 1 stavebního zákona, vzal je jako podklady rozhodnutí a zhodnotil je. Např. v protokolu ze dne 9. 6. 2021 se uvádí, že stavebnice doloží souhlas KHS nebo souhlas HZS. V napadeném rozhodnutí však o těchto souhlasech není žádná zmínka, natož jejich hodnocení. Žalobci není jasné, proč je žalovaný požadoval, když s nimi pak nijak nepracoval. Z napadeného rozhodnutí dále vyplývá, že žalovaný přílohy k žádosti o povolení zkušebního provozu posuzoval podle § 22 vyhlášky č. 183/2018 Sb. Ten se ale týká vydání kolaudačního souhlasu k užívání vodních děl. Žalovaný tak postupoval v rozporu s touto vyhláškou a § 2 odst. 1 správního řádu. Tyto skutečnosti podle žalobce způsobují nezákonnost napadeného rozhodnutí.
23. *Zatřetí* žalovaný podle žalobce nenaplnil požadavky na rozhodnutí o zkušebním provozu, které formuloval NSS v rozsudku ze dne 31. 5. 2016, č. j. 4 As 17/2016-44. Přestože žalovaný vydal napadené povolení zkušebního provozu na žádost stavebnice, nezbavovalo ho to povinnosti povolení náležitě zdůvodnit z hlediska splnění podmínek pro povolení zkušebního provozu a z hlediska souladu s veřejnými zájmy a se zájmy dotčených osob, přestože nebyly účastníky řízení. To se týká i žalobce jako přímého souseda stavby ČOV. Žalobcův dům je v nejexponovanějším místě a bude ovlivněn zápachem i nebezpečím v důsledku záplav pozemku parc. č. XA, ke kterým často dochází při vydatnějších deštích. Žalovaný podle žalobce rezignoval na posouzení obecných podmínek pro uvádění staveb do provozu stanovených v § 119 odst. 2 stavebního zákona, včetně souladu s veřejným zájmem na ochraně veřejného zdraví. Ta v žalobcově případě nabývá zvláštní intenzity, protože se jeho stavba nachází v bezprostřední blízkosti stavby ČOV.

Vyjádření žalovaného

24. Žalovaný k oběma žalobám poznamenal, že podle něj měl žalobce nejprve podat podnět k přezkumnému řízení dle § 122 odst. 4 stavebního zákona, resp. § 94 správního řádu. Protože zákon umožňuje podat tento opravný prostředek, žalovaný považuje žaloby za nadbytečné.
25. K oběma žalobám také zrekapituloval, že dne 28. 6. 2011 vydal Úřad městysu Březno

územní rozhodnutí č. j. OÚ/STAV/26511/12 (dále „územní rozhodnutí“) a dne 22. 6. 2012 vydal žalovaný stavební povolení splaškové kanalizace a ČOV. Obě řízení se vedla formou veřejné vyhlášky, takže prakticky kdokoli mohl podat námitky a připomínky. Žalobce to neučinil. Menší část stavby splaškové kanalizace byla povolena společným povolením podle § 94p stavebního zákona (společným povolením na stoky, pozn. soudu), přičemž ani tohoto společného řízení se žalobce neúčastnil.

26. Žalovanému není zřejmé, proč žalobce vystupuje proti stavbám, které jsou veřejně prospěšné. Stavba ČOV společně se stavbou splaškové kanalizace v podstatě zhodnocují i žalobcovy pozemky a jeho postavení se stavbami vylepší, protože dosud do různých nemovitostí mezi stavbou ČOV a žalobcovými pozemky ústily různé trativody, přepady jímek a odpady z domovních čistíren odpadních vod, které představovaly lokální zdroje znečištění povrchových vod.
27. Žalovaný k namítaným negativním vlivům na žalobcovy pozemky také zmínil, že na ČOV jsou taková stavebně technická opatření (větrací mřížky s protihlukovou žaluzií, dezodorizační systém, ventilátory), která brání pronikání hluku a zápachu do okolí ČOV. To je zřejmé z projektové dokumentace skutečného provedení.

K žalobě proti kolaudačnímu souhlasu

28. Žalovaný nejprve zpochybnil aktivní legitimaci žalobce (dle § 65 odst. 1 s. ř. s.) s odkazem na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1 As 436/2017-43. Žalobce neuvedl, že by se stavba splaškové kanalizace jakkoliv dotýkala jeho práv nebo že by byl touto stavbou ovlivněn. Žalobce pouze uvedl, že se cítí být negativně ovlivněn stavbou ČOV, ale blíže to nezduvodnil a uvažoval pouze v teoretické rovině. Žalovaný několikrát zdůraznil, že stavba ČOV nebyla předmětem žádosti o vydání kolaudačního souhlasu a kolaudační souhlas se týká jen stavby splaškové kanalizace.
29. Námitku rozporu s územním plánem žalovaný odmítl. Své domněnky o zápachu a povodních, které mohl namítat už v územním nebo stavebním řízení, žalobce nepodložil žádnými důkazy.
30. Žalovaný zrekapituloval, že dne 26. 5. 2021 stavebnice vůči žalovanému učinila dvě podání: žádost o vydání kolaudačního souhlasu ke splaškové kanalizaci a žádost o povolení zkušebního provozu ČOV. Obě žádosti starosta obce V. P. za účasti oprávněné úřední osoby Ing. M. J. kompletně vyplnil a podal, o čemž svědčí záznam na titulním listu formuláře, kde je uvedeno „osobně“ a lze to doložit svědeckou výpovědí. Ještě též den oprávněná úřední osoba dostala podání přidělené k vyřízení. Po bližším zkoumání bylo zjištěno, že žádost obsahuje pouze titulní list, ale nepřišlo se na to, jakým nedopatřením k tomu došlo. Žalovaný však vzhledem k výše popsanému neměl pochybnosti o tom, o jakou žádost o vydání kolaudačního souhlasu jde. Proto dne 1. 6. 2021 vydal oznámení, v němž stanovil termín závěrečné kontrolní prohlídky a vyzval stavebnici k doložení chybějících dokladů. Umožnil jí žádost doplnit a odstranit její nedostatky, o čemž ji vyrozuměl v souladu se základními principy správního řádu (zásadou veřejné správy jako služby veřejnosti a zásadou rychlosti a hospodárnosti). Podle žalovaného § 122 odst. 3 stavebního zákona nevylučuje doplnění žádosti či odstranění nedostatků podání při závěrečné kontrolní prohlídce. Pokud by stavebnice nedoložila potřebné podklady pro posouzení věci při závěrečné kontrolní prohlídce, žalovaný by postupoval podle § 122

odst. 5 stavebního zákona.

31. Doplňenou žádost žalovaný považoval za dostačující. Stavebnice vymezila stavbu splaškové kanalizace stručně, ale jednoznačně, neboť v obci se nachází jediný celistvý systém splaškové kanalizace. Vzhledem k rozsáhlosti stavby žalovaný nevyžadoval uvedení přesného názvu a rozsahu stavby tak, jak je uvedena ve stavebním povolení. Seznam pozemků dotčených stavbou byl dostatečně identifikován dalšími doloženými doklady, např. geodetickým zaměřením skutečného stavu či projektovou dokumentací skutečného provedení. Žalovaný je porovnal s těmi, které byly projednány v územním a stavebním řízení. Realizovaná trasa kanalizace kopíruje trasu povolené splaškové kanalizace až na několik nepodstatných odchylek, které jsou zřejmé z projektové dokumentace skutečného provedení. Žalovaný uznává, že formulář žádosti skutečně neobsahoval informace o rozhodnutích, kterými byla stavba povolena. Z předložených dokladů bylo ale jednoznačné, o jakou stavbu se jedná. Žalovaný ze své dosavadní činnosti tato rozhodnutí znal a sám si je dohledal. Co se týče odchylek od stavebního povolení, ty jsou zřejmé z projektové dokumentace skutečného provedení a žalovaný nepovažoval za nutné po stavebnici vyžadovat, aby údaje do formuláře doplňovala. Formulář žádosti tvoří s přílohami žádosti jeden nedílný celek. Z § 122 odst. 1 stavebního zákona podle žalovaného vyplývá, že stavebník identifikuje stavbu a předpokládá termín jejího dokončení a opatří závazná stanoviska dotčených orgánů. Povinnost zkoumat splnění podmínek závazných stanovisek dotčených orgánů pak má stavební úřad.
32. Podle žalovaného není žalobce odborníkem na to, aby mohl posoudit, zda se jedná o podstatné či nepodstatné odchylky stavby splaškové kanalizace. Od toho je tu stavební úřad. Žalovaný připomněl, že kolaudační souhlas není rozhodnutím ve smyslu § 67 a násl. správního řádu. Z právní úpravy nevyplývá, že by kolaudační souhlas musel obsahovat podrobné odůvodnění, v němž správní orgán uvede své úvahy ohledně všech změn oproti schválené projektové dokumentaci nebo stavebnímu povolení. Žalovaný s žalobcem souhlasí, že posouzení nepodstatnosti odchylek je u každé stavby individuální. Neztotožnil se však s námitkou, že případná změna o jednotky centimetrů vždy znamená podstatnou odchylku vyžadující provedení řízení o změně stavby před jejím dokončením. Návrh délek stok sice projektant provedl s přesností na centimetry, v praxi se však ukazuje, že dodržení přesně stanovených délek je s přihlédnutím k místním podmínkám a typu stavby (podzemní liniové technické infrastruktury) absolutně nereálné. Jedná se o stavbu velkého rozsahu, jejíž potrubí se ukládá pod úroveň terénu. I kdyby byl proveden podrobný geologický průzkum a vytyčení již umístěných sítí, nelze detailně předvídat situaci v místě ukládání do terénu. Není možné stavbu navrhnout tak, aby nedocházelo k žádným změnám délek potrubí nebo drobným změnám v umístění. Potřeba změn se většinou ukáže až při samotném ukládání, kdy není možné postupovat podle § 118 stavebního zákona, ale šlo by o provedenou stavbu bez rozhodnutí vyžadovaného § 129 stavebního zákona. Stavbu takového rozsahu by pak stavebník prakticky nemohl realizovat vzhledem k náročnosti projednání se správním orgánem a finančním nákladům tohoto postupu. Zřejmě proto je v bodě 5 formuláře žádosti mezi nezbytnými přílohami dokumentace skutečného provedení. Na liniových stavbách se běžně vyskytují odchylky až v řádech několika metrů a stavební úřady to nepovažují za podstatné odchylky.
33. Pokud jde o konkrétní odchylky, drobně se změnilo umístění tří kusů čerpacích stanic odpadních vod, nezměnil se však jejich půdorys. Změnou v umístění nedošlo k dotčení

jiných pozemků než tak, jak bylo uvedeno v územním rozhodnutí a stavebních povoleních. Veškeré odchylky na stavbě konzultoval s žalovaným projektant Ing. E. K., což lze doložit svědeckou výpovědí nebo záznamy ve stavebním deníku. Například už v úvodu realizace stavby se zjistilo, že stoky C, C1 a C2 byly navrženy v kolizi s podzemními sítěmi a bude třeba jejich trasu upravit, jak vyplývá ze záznamu ve stavebním deníku ze dne 29. 8. 2019. Při posuzování nepodstatných odchylek žalovaný vycházel i z toho, že drobné změny tras byly vyvolány kolizí se stávající infrastrukturou. Ty se u takto rozsáhlých staveb dají očekávat, protože od zpracování projektové dokumentace pro stavební povolení již nějaká doba uplynula.

34. Úpravy stok a přemístění čerpacích stanic odpadních vod proběhly do nejbližšího vhodného místa tak, aby nedošlo k dotčení jiných pozemků než plánovaných. Stoka C3 byla provedena namísto původní kanalizační přípojky z územního rozhodnutí. V trase stoky C3 mělo být vybudováno potrubí kanalizační přípojky v obdobných parametrech. Mělo jít o 39,4 metrů z potrubí PVC DN 200. Stoka C3 byla zhotovena z potrubí KT DN 250 v délce 37,6 metru. Potrubí v tomto místě být mělo, byť o něco menší dimenze a z jiného materiálu, ale účel zůstává stejný. Žalovaný tuto změnu nevnímá jako podstatnou. Stoka B3 byla oproti stavebnímu povolení zkrácena, protože se ukázalo, že není třeba v takovém rozsahu. V rozporu se stavebním povolením není, pokud stavebník upustil od realizace části záměru. Podle žalovaného u liniové stavby nelze hovořit o půdorysu jako u budov, protože u ní převládá jeden rozměr (délka). Lze uvažovat o průběhu liniové trasy v souladu s vyhláškou č. 499/2006 Sb., dokumentaci staveb. Provedená část záměru plně respektuje trasu a původní materiál a profil potrubí uvedený ve stavebním povolení.
35. Žalovaný připustil, že stavebnice nepředložila povolení k provozování splaškové kanalizace. Jde o specifický případ, neboť stavba splaškové kanalizace a stavba ČOV byly spolufinancovány z dotačního programu Ministerstva životního prostředí. Z podmínek poskytnutí dotace pro stavebnici vyplývá, že je povinna po dobu nejméně deseti let provozovat stavbu v rámci modelu samostatného provozování, tj. že bude sama na vlastní odpovědnost provozovat vodohospodářskou infrastrukturu a držet povolení k provozování. To potvrdila poskytovateli dotace dopisem ze dne 19. 11. 2018. Stavebnice disponuje povolením k provozování ze dne 1. 10. 2021.
36. Lhůta pro dokončení stavby je podle žalovaného pořádkovou lhůtou. Její nedodržení nemůže mít vliv na práva účastníků stavebního řízení ani na faktické stavebnětechnické provedení stavby. Podle žalovaného jde o přestupek podle § 178 odst. 2 písm. g) stavebního zákona, který již byl se stavebnicí projednán v příkazním řízení dne 4. 3. 2021. Neznaменá to však, že stavba není v souladu se stavebním povolením.
37. Ohledně závazných stanovisek žalovaný nejprve vycházel ze stavebního povolení splaškové kanalizace a ČOV. Stavba splaškové kanalizace nepodléhá nutnosti vydání všech závazných stanovisek uvedených žalobcem. Závazné stanovisko podle vodního zákona žalovaný nevydal, neboť věc sám posuzoval jako speciální stavební úřad. Magistrát města Mladá Boleslav, odbor dopravy a silničního hospodářství, k zásahu do komunikace II. a III. třídy a Obecní úřad Dlouhá Lhota k zásahu do místních komunikací ke stavebnímu povolení vydaly rozhodnutí. Kontrola jejich plnění náleží těmto orgánům dopravy. Podkladem pro stavební povolení byla vyjádření Magistrátu města Mladá Boleslav, odboru stavebního a rozvoje města, oddělení památkové péče ze dne 10. 2. 2012 a Archeologického

ústavu AV ČR, Praha, veřejné výzkumné instituce, ze dne 27. 3. 2012. Splnění této zákonné povinnosti žalovaný ověřil na závěrečné kontrolní prohlídce. Stavebnice předložila expertní list od oprávněné architektonické organizace. Podmínky posledního závazného stanoviska Magistrátu města Mladá Boleslav, odboru životního prostředí, jako orgánu ochrany přírody byly zakomponovány do stavebního povolení splaškové kanalizace a ČOV. Pro kolaudaci z něj vyplýval požadavek uvést pozemky po dokončení stavby do odpovídajícího stavu. Tato podmínka je běžně součástí všech stavebních povolení a ověřuje se na závěrečné kontrolní prohlídce. Žalovaný dále odkázal na povolení ke zvláštnímu užívání komunikace č. XJ Magistrátu města Mladá Boleslav, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 27. 1. 2012 (umístění splaškové oddílné kanalizace na dobu dožití) a povolení ke zvláštnímu užívání komunikace Obecního úřadu Dlouhá Lhota ze dne 17. 4. 2012 (umístění kanalizačních stok do těles komunikace). Stavebnice předložila předávací protokol majetkového správce komunikace II. třídy, což je pro kolaudaci postačující. Žalovanému není znám právní předpis, který by požadoval doložení závazného stanoviska silničního správního úřadu ke kolaudaci stavby, která není pozemní komunikací. Požár je podle žalovaného na stavbě splaškové kanalizace nepravděpodobný, protože se jedná o stavbu bez požárního rizika. Nevztahuje se na ni norma ČSN 73 0802. Proto žalovaný nepožadoval závazné stanovisko orgánu na úseku požární ochrany.

38. Namítané nesplnění povinností ohledně věcných břemen žalovaný považuje za irelevantní. Stavebnice s žádostí o vydání stavebního povolení předložila doklady opravňující ji ke stavbě splaškové kanalizace na pozemcích, které nevlastnila. V rámci procesu vydání kolaudačního souhlasu žalovaný řešil, zda byla stavba realizovaná na pozemcích uvedených v územním rozhodnutí a ve stavebním povolení. Nezjistil rozpor podmínky č. 14 stavebního povolení splaškové kanalizace a ČOV se smlouvami o smlouvách budoucích o zřízení věcných břemen. Není v nich uvedeno, v jakém časovém horizontu musejí být uzavřeny, s výjimkou smlouvy se Středočeským krajem, v níž je lhůta jednoho roku ode dne nabytí právní moci kolaudačního rozhodnutí a smlouvy s Povodím Labe, které podle ní požádá o sepsání konečné smlouvy do čtyř měsíců od vydání kolaudačního rozhodnutí a uzavře ji do šesti měsíců od téže doby. Kolaudační souhlas bývá mnohdy součástí smluv o zřízení věcných břemen, navíc se jedná o soukromoprávní záležitost. Je pouze na stavebnici, aby smlouvy s vlastníky uzavřela.

K žalobě proti povolení zkušebního provozu ČOV

39. Žalovaný předdeslal, že § 124 stavebního zákona žalobci nepřisuzuje postavení účastníka v řízení o vydání povolení zkušebního provozu. Nesouhlasí s tím, že by žalobce byl dotčenou osobou v rámci povolení zkušebního provozu ČOV. Stavba ČOV je navržena a provedena tak, aby do práv dalších osob svým provozem nezasahovala. Z § 124 odst. 1 věty první stavebního zákona žalovaný cituje, že zkušební provoz stavby ověřuje funkčnost a vlastnosti provedené stavby podle projektové dokumentace. Zkušební provoz se po stavebníkovi vyžaduje kvůli ochraně životního prostředí, zejména kvůli ověření fungování účelu ČOV, tedy čištění odpadních vod. Stavebnici byl uložen v souladu s běžnou praxí v podmínce č. 21 stavebního povolení splaškové kanalizace a ČOV. Otázka vlivu stavby ČOV na dotčení práv dalších osob se řeší v územním a stavebním řízení.
40. Žalovaný se neztotožnil s namítanou nepřezkoumatelností napadeného povolení zkušebního provozu. Odkázal na § 68 odst. 4 správního řádu, podle něhož odůvodnění

rozhodnutí není třeba, jestliže správní orgán prvního stupně všem účastníkům v plném rozsahu vyhoví. Jedinou účastnicí řízení byla stavebnice, které žalovaný v plném rozsahu vyhověl. Žalovaný přesto v souladu s principy dobré správy povolení zkušebního provozu přiměřeně odůvodnil dle § 68 odst. 3 správního řádu, ač nemusel. Rozsah odůvodnění žalovaný přizpůsobil povaze věci, značnému množství doložených podkladů a zmíněnému okruhu účastníků. Žalovaný nemá za to, že by musel každý jednotlivý podklad dopodrobna komentovat, za jejich správnost odpovídají příslušné odborné osoby, nikoliv žalovaný. Délku jednoho roku, která u staveb typu ČOV odpovídá běžné praxi, žalovaný stanovil v návaznosti na návrh stavebnice v žádosti. Ověření podmínek stavebního povolení pak probíhá v rámci vydání kolaudačního souhlasu, nikoliv v řízení o povolení zkušebního provozu.

41. Žalobce správně z § 124 odst. 1 stavebního zákona dovedl, že povolení zkušebního provozu podléhá souhlasným závazným stanoviskům, případně rozhodnutím dotčených orgánů, ale mylně uvedl, že se jimi žalovaný nezabýval. Závazná stanoviska obou dotčených orgánů, tedy KHS i HZS, byla v řízení předložena a jsou součástí spisu. Žalovaný závazná stanoviska do výrokové části napadeného rozhodnutí nepromítl, protože k tomu neměl vzhledem k jejich bezpodmínečným souhlasům důvod. Nedopatřením nejsou závazná stanoviska uvedena v seznamu podkladů rozhodnutí v odůvodnění. To však podle žalovaného nečiní napadené povolení zkušebního provozu nezákonným.
42. Z odůvodnění napadeného povolení zkušebního provozu podle žalovaného vyplývá, že žádost byla přiměřeně doložena doklady podle § 22 vyhlášky č. 183/2018 Sb., nikoliv že by byla stavebnice nucena předložit veškeré doklady podle zmíněného ustanovení. Uvedení stavby do zkušebního provozu je formou užívání stavby. K posouzení provedení a schopnosti fungování ČOV žalovaný potřebuje některé doklady, které by jinak stavebnice předkládala k žádosti o vydání kolaudačního souhlasu. Ani vyhláška č. 183/2018 Sb., ani vyhláška č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, nevymezuje konkrétní formulář pro podání žádosti o vydání zkušebního provozu, nestanoví náležitosti rozhodnutí ani podklady pro rozhodnutí. Žalovaný proto použil obecné postupy a s přihlédnutím k charakteru stavby se opřel o § 22 vyhlášky č. 183/2018 Sb.
43. Žalovaný nesouhlasí s tím, že by podle § 119 odst. 2 stavebního zákona, který se týká kolaudačního souhlasu a kolaudačního rozhodnutí, měl posoudit a zhodnotit obecné podmínky pro uvádění staveb do provozu včetně souladu s veřejným zájmem na ochraně veřejného zdraví. Žalovaný není orgánem ochrany veřejného zdraví, tím je KHS, která má postavení dotčeného orgánu a která vydala souhlasné závazné stanovisko bez podmínek. Z toho lze dovodit, že KHS neshledala ohrožení veřejného zdraví ani zápachem, ani hlukem z ČOV. Žalovaný dodal, že KHS byla dotčeným orgánem i v územním a stavebním řízení a ani v jednom z nich neshledala negativní vliv stavby ČOV na veřejné zdraví. Na přezkum zřejmých oprávněných zájmů dotčených osob žalovaný nerezignoval, neboť přihlédl k závazným stanoviskům obou dotčených orgánů, k projektové dokumentaci skutečného provedení a k dalším předloženým podkladům.

Ústní jednání

44. Při ústním jednání konaném dne 22. 12. 2022 obě strany setrvaly na svých stanoviscích a

odkázaly na svá písemná podání.

45. Zástupce žalobce dodal, že žalovaný svými vyjádřeními vlastně uznává pochybení, která jsou popsána v žalobách, ale bagatelizuje je tím, že jde o složitou věc a že nešlo o zásadní pochybení mající vliv na zákonnost napadených rozhodnutí. Žaloby nesměřují proti územním rozhodnutím či stavebním povolením. Žalobce poukázal na skutečnost, že v letech 2011 a 2012, kdy byla vydána územní rozhodnutí a stavební povolení, nebyl ještě žalobce vlastníkem sousedních pozemků. Žalobce tyto pozemky nabyl mnohem později, čili se nemohl bránit proti územnímu rozhodnutí či stavebnímu povolení. Žalobce očekával, že žalovaný precizně posoudí, zda stavby byly realizovány v souladu s těmito povoleními. K tomu ale nedošlo. Už jen proto, že v těsné blízkosti pozemku žalobce je postavena ČOV, která produkuje hluk, zápach a další emise a imise, musí být postaveno na jisto, že stavba vyhovuje všem podmínkám stavebního povolení, územního rozhodnutí a právních předpisů. Pro případ úspěchu žalovaného žalobce navrhl, aby soud žalovanému nepřiznal náklady řízení za zastoupení advokátem pro nadbytečnost a neúčelnost.
46. Zástupce žalovaného namítl, že žalobce v zásadě neuvedl, na jakých právech se cítí být dotčen, a zpochybnil jeho žalobní legitimaci. Žalobce podle něj namítá nezákonnosti napadených rozhodnutí, aniž by specifikoval, jaký na něj mají dopad. Sama tvrzená nezákonnost napadených rozhodnutí nemůže stačit k jejich zrušení. Situace žalobce se podle žalovaného naopak zlepšila vybudováním kanalizace a ČOV. Zápach byl naopak odstraněn. Žalobce navíc napadá umístění staveb, ale v proběhlém územním ani stavebním řízení neuplatnil žádné námitky. Dále podotkl, že žalobce rovnou podal žaloby, aniž by využil dostupné opravné prostředky. Ve vztahu ke kolaudačnímu souhlasu lze využít speciální přezkumné řízení. Ke zkušebnímu provozu ČOV žalovaný doplnil, že ten již skončil a i k ČOV byl vydán kolaudační souhlas.
47. K důkazu soud provedl pro úplnost zmíněný kolaudační souhlas ze dne 28. 7. 2022, č. j. 81961/2022/VH/MaJi, vydaný k užívání díla SO 03 - *čistírna odpadních vod*. Důkazy navržené v žalobě soud neprovedl. Šlo zejména o dokumenty, které jsou součástí správního spisu, z kterého soud vychází, aniž by jeho obsah prováděl jako důkaz (viz např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117). Výpisy z katastru nemovitostí soud neprováděl, neboť ohledně vlastnictví předmětných pozemků nebylo mezi stranami sporu.

Posouzení věci soudem

Skutečnosti vyplývající z předložené spisové dokumentace

48. Jak popsal žalovaný v řízení před soudem, obou staveb se týká územní rozhodnutí ze dne 28. 6. 2011, kterým byla umístěna část stavby splaškové kanalizace a stavba ČOV. Žalobce nebyl účastníkem územního řízení. V odůvodnění územního rozhodnutí stojí, že se veřejnost nevyjádřila.
49. Dne 22. 6. 2012 žalovaný vydal stavební povolení splaškové kanalizace a ČOV k provedení stavby vodního díla (společně s povolením k vypouštění odpadních vod do vod povrchových). Současně stanovil podmínky a povinnosti, mj. že:
 - budou respektovány podmínky smluv o smlouvách budoucích o zřízení věcných břemen (*podmínka č. 14*),
 - stavba bude dokončena do 31. 12. 2017 (*podmínka č. 17*),

- po dokončení stavby stokové sítě stavebnice podá žádost o vydání kolaudačního souhlasu, kterou doloží doklady, na základě kterých bude možné posoudit dokončení stavby: revizní zprávy, protokoly o provedených zkouškách, atesty, prohlášení o shodě, doklady o nezávadném zneškodnění odpadů, kladná stanoviska účastníků řízení a dotčených orgánů s kolaudací atd. (*podmínka č. 20*), a
- po dokončení stavby ČOV stavebnice podá žádost o vydání povolení zkušebního provozu, kterou doloží dokumentací skutečného provedení stavby, doklady o nezávadném zneškodnění stavebních odpadů a přebytečných výkopků, geodetickým zaměřením, doklady o splnění podmínek z tohoto rozhodnutí a podklady, na základě kterých bude možné posoudit dokončení stavby jako v podmínce č. 20 (*podmínka č. 21*).

50. K části stavby splaškové kanalizace žalovaný dne 17. 7. 2020 vydal ve společném územním a stavebním řízení společné povolení na stoky. Ani tohoto řízení se žalobce neúčastnil. V jeho odůvodnění podmínil umístění a provádění stavby mj. tím, že případné změny budou odsouhlaseny projektantem, projednány s vodoprávním úřadem a budou zaznamenány v dokumentaci skutečného provedení stavby. Pro dokončení stavby žalovaný stanovil termín do 31. 7. 2025, po dokončení pak byla stavebnice povinna předložit žádost o vydání kolaudačního souhlasu doloženou doklady, na základě kterých bude možné posoudit dokončení stavby (doklady o splnění podmínek společného povolení na stoky a souhlasy dotčených orgánů).

51. Součástí spisové dokumentace je mj. zaměření skutečného provedení staveb a dokumentace skutečného provedení. Ty zobrazují situaci v okolí žalobcových pozemků takto (žalobcovy pozemky jsou na něm podbarveny modře):

(*mapa anonymizována*)
ze Zaměření skutečného provedení kanalizace ze dne 11. 5. 2021 (zpracovaného T. T.)
(*mapa anonymizována*)

z Katastrálního situačního výkresu (dílů A) – Dlouhá Lhota ČOV a splašková kanalizace (vypracovaného Ing. E. K.)

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

52. Obě napadená rozhodnutí jsou rozhodnutími žalovatelnými podle § 65 a násl. s. ř. s. (ke kolaudačnímu souhlasu viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1 As 436/2017-43; ke zkušebnímu provozu viz např. rozsudek NSS ze dne 18. 4. 2014, č. j. 4 As 157/2013-33).
53. Pokud jde o argument žalovaného, že žalobce měl před podáním žalob iniciovat přezkumné řízení, soud se ztotožňuje s žalobcem, že podnět k přezkumnému řízení nepředstavuje prostředek nápravy, který by žalobce byl povinen před podáním žalob využít (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9. 3. 2022, č. j. 10 A 90/2021-136, odst. 38), a to ani podnět k přezkumnému řízení podle § 122 odst. 4 stavebního zákona. Protože žalobce nebyl a ani neměl být účastníkem řízení o povolení zkušebního provozu (viz § 124 odst. 2 stavebního zákona), nesvědčilo mu ani právo podat proti rozhodnutí o povolení zkušebního provozu odvolání. Žalobci tedy právní úprava neposkytovala žádné řádné opravné prostředky, které byl povinen před podáním žalob vyčerpat (srov. již citovaný rozsudek NSS č. j. 4 As 157/2013-33). Žaloby tak nejsou nepřípustné ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s.
54. Obě žaloby byly podány včas. Žalobce uvedl, že se o existenci obou napadených rozhodnutí dozvěděl na základě své žádosti o informace dne 29. 7. 2021, kdy obě rozhodnutí obdržel. Žalovaný tyto údaje nijak nezpochybnil. Žaloby žalobce podal dne 22. 9. 2021 a dne 28. 9. 2021, v obou případech tak učinil v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 s. ř. s.).
55. Soud se dále zabýval otázkou aktivní procesní legitimace žalobce (k podání obou žalob). Tu žalobce opřel o vlastnictví pozemků v blízkosti ČOV a splaškové kanalizace, jimiž se cítí být bezprostředně negativně a reálně ovlivněn. Zmínil zápach, hluk a nebezpečí záplav s potenciálně fatálními důsledky pro jeho majetek a pohodu bydlení.
56. Žalobu proti rozhodnutí může dle § 65 odst. 1 s. ř. s. podat ten, kdo „*tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti*“.
57. Žalobu lze odmítnout na základě § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. jen tehdy, jestliže byla podána osobou **zjevně** neoprávněnou (zdůrazněno soudem).
58. Jak opakovaně uvedl žalovaný, napadený kolaudační souhlas se týká pouze stavby splaškové kanalizace. Její existence a smysluplné fungování je podle soudu nepochybně spjata se stavbou ČOV a naopak. Z výše uvedeného zobrazení situace v okolí žalobcových pozemků je na první pohled zřejmé, že žalobcovy pozemky z jižní strany sousedí s pozemkem, na kterém je postavena stavba ČOV. Další pozemky, kterými vedou některé části splaškové kanalizace, s těmi žalobcovými sousedí v severní a východní části. Zcela vyloučit tvrzený zásah stavby splaškové kanalizace, resp. napadeného kolaudačního souhlasu do právní sféry žalobce dle soudu na první pohled nelze, a proto nelze dospět

k závěru o nedostatku žalobcovy procesní legitimace (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005-86, odst. 38).

59. Rovněž ve vztahu k povolení zkušebního provozu nelze jednoznačně konstatovat, že k zásahu do právní sféry žalobce v žádném případě nemohlo dojít. I v tomto ohledu žalobce poukázal na některé negativní vlivy, které ho vedly k podání žaloby a kvůli kterým proti povolení zkušebního provozu brojí (zápach, nebezpečí záplav, ochrana zdraví). Ani ty nelze na první pohled vyloučit, a proto soud považuje žalobce za legitimovaného k podání obou žalob podle § 65 odst. 1 s. ř. s.
60. Jinou otázkou, náležící již do věcného přezkumu soudu, je posouzení aktivní věcné legitimace. Správní soudnictví zásadně neslouží k obecnému dozoru nad zákonností postupu správních orgánů, nýbrž k ochraně veřejných subjektivních práv žalobce. Z uvedeného vyplývá, že podmínkou zrušení napadených rozhodnutí je nejen jejich případná objektivní nezákonnost, ale současně i to, že žalobce byl zkrácen na svých právech v důsledku této zjištěné nezákonnosti. Jinými slovy, vždy musí být patrný vztah alespoň potenciální příčinné souvislosti mezi zjištěným pochybením a zásahem do práv žalobce (srov. rozsudky NSS ze dne 19. 9. 2019, č. j. 9 As 310/2017-164, odst. 72, či ze dne 27. 7. 2017, č. j. 9 As 302/2016-68, odst. 52, nebo rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2014, č. j. 50 A 15/2014-50, č. 3212/2015 Sb. NSS).
61. Při přezkumu obou napadených rozhodnutí vycházel soud v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného a přezkoumal je v mezích žalobních bodů, jimiž je podle § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. vázán. Vady, k nimž by musel přihlédnout i bez žalobní námítky, neshledal.

Přezkum napadeného kolaudačního souhlasu

62. Žaloba proti napadenému kolaudačnímu souhlasu není důvodná.
63. Soud znovu připomíná, že napadený kolaudační souhlas se týká pouze stavby splaškové kanalizace.
64. Soud dále zdůrazňuje, že žalobou proti kolaudačnímu souhlasu již nelze brojit proti umístění stavby či jejímu povolení. Územní rozhodnutí, stavební povolení a kolaudační souhlas jsou na sebe navazující (řetězí se) správní akty (viz např. rozsudek NSS ze dne 20. 7. 2017, č. j. 10 As 91/2017-40, odst. 22), které jsou samostatně napadnutelné a přezkoumatelné správními soudy. Žalobní námítky proti územnímu rozhodnutí mají své místo v žalobě proti územnímu rozhodnutí, námítky proti stavebnímu povolení v žalobě proti stavebnímu povolení a námítky směřující proti vydání kolaudačního souhlasu v žalobě proti kolaudačnímu souhlasu. Nelze připustit, aby v řízení o žalobě proti rozhodnutí podmíněnému předchozími rozhodnutími (zde kolaudačnímu souhlasu), byly samostatně uplatňovány a posuzovány skutkové a právní otázky týkající se svou povahou výlučně předmětu řízení o předchozích podmiňujících rozhodnutích, a tím byla prolamována koncentrace stanovená v příslušných ustanoveních stavebního zákona (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 22. 10. 2019, č. j. 6 As 211/2017-88, odst. 37). Důvodem k prolomení tohoto pravidla nemůže být ani skutečnost, že žalobce nebyl vlastníkem předmětných nemovitostí v době vedení územního a stavebního řízení, na což poukazoval jeho zástupce při jednání. Judikatura totiž opakovaně dovodila, že pro

vlastníka nemovitosti mají dopad důsledky procesní pasivity právního předchůdce v řízeních či jiných postupech upravených stavebním zákonem (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 2. 10. 2018, sp. zn. III. ÚS 3078/18, odst. 16, rozsudek NSS ze dne 21. 7. 2020, č. j. 10 As 169/2019-38, odst. 14, nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 18. 2. 2021, č. j. 30 A 15/2019-107, odst. 12).

65. Žalobce se podanou žalobou o prolomení jednotlivých fází procesu částečně pokouší, když namítá, že stavba ČOV a stavba splaškové kanalizace byly nesmyslně postaveny v rozporu s územním plánem v hustě obydlené části obce. Totéž platí ve vztahu k poukazu žalobce na hrozící negativní následky na jeho majetku a pohodě bydlení kvůli hluku, zápachu, nebezpečí záplav či svedených splašků. To jsou ale námitky, které měly být uplatněny primárně v územním řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 7. 2016, č. j. 4 As 63/2016-39, odst. 25). Není jasné, jak tyto tvrzené negativní následky vyvolává napadený kolaudační souhlas a jeho tvrzené vady.
66. V případě kolaudačního rozhodnutí se *„meritorní soudní přezkum redukuje na zhodnocení toho, zda vydané kolaudační rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, tedy zda provedená stavba odpovídá dříve stanovené dokumentaci a podmínkám. V žádném případě však nelze kolaudační řízení zaměňovat za řízení předchozí v tom smyslu, že budou opětovně posuzována práva stavebníka k pozemkům, na kterých je stavba umístěna, nebo námitky vlastníků sousedních pozemků, kterých se umístění stavby může dotknout“* (rozsudek NSS ze dne 9. 2. 2017, č. j. 5 As 61/2016-35). Kolaudační rozhodnutí či kolaudační souhlas se vydávají v době, kdy posuzovaná stavba nejenže byla povolena a námitky proti jejímu povolení byly vypořádány, ale již existuje a je připravena plnit svůj účel. Smyslem kolaudace je posoudit, zda stavba byla provedena ve shodě s tím, jak byla povolena, a zda je způsobilá řádně plnit svůj účel. Stavební úřad tak kolaudací završuje proces kontroly toho, zda byly dodrženy podmínky stanovené v řízení územním a stavebním, tedy v řízeních předcházejících zahájení stavby, v nichž se rozhodovalo o tom, jak bude daná stavba provedena (včetně budoucího užívání). Právě v těchto řízeních mohou primárně uplatňovat námitky proti dané stavbě osoby, jejichž vlastnická či jiná věcná práva mohou být stavbou přímo dotčena (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 8. 2009, č. j. 8 As 8/2008-33). Pasivita (či neúspěch) předchozího vlastníka v těchto řízeních jde na vrub žalobce jakožto jeho právního nástupce (viz judikatura citovaná v odst. 64).
67. V rozsahu námitek žalobce vůči kolaudačnímu souhlasu není zřejmé, že se jím vytýkané vady projeví v jeho právní sféře.
68. Žalobce v rámci *druhého žalobního bodu* tvrdí, že realizované úpravy oproti vydaným povolením byly změnami podstatnými, pro které nebylo možné napadený kolaudační souhlas vydat. V žalobě například popisuje, že došlo ke změně délek a umístění stok a či k posunu hlavního odvodňovacího zařízení. Nijak však již netvrdí (tím méně dokládá), jak se tyto změny, které jsou zmíněny v napadeném kolaudačním souhlasu a podrobně popsány v dokumentaci skutečného provedení stavby, která byla žalobci k dispozici, negativně projeví na jeho právech oproti stavu, kdyby byla stavba realizována bez jakýchkoli odchylek oproti dříve vydaným rozhodnutím. I pokud by tedy například posunutí ČSOV1 na severní stranu komunikace II. třídy či provedení stoky C3 místo kanalizační přípojky nebylo možné považovat za nepodstatné odchylky ve smyslu § 122 odst. 2 stavebního zákona, a šlo by tedy o porušení stavebního zákona, stále by nemohlo jít

o důvod vedoucí ke zrušení napadeného kolaudačního souhlasu, neboť není zřejmé, že by žalobce byl touto nezákonností zkrácen na svých právech (srov. odst. 60 výše). Soudu přitom nepřísluší za žalobce domýšlet možné dopady těchto změn do jeho právní sféry. Takovým postupem by soud přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral a nahrazoval by tím úlohu žalobcova advokáta (srov. např. rozsudky rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, odst. 32, a Krajského soudu v Praze ze dne 18. 12. 2020, č. j. 43 A 113/2018-196, odst. 42).

69. Totéž v zásadě platí ve vztahu ke zbylým pěti žalobním bodům. Není zřejmé, jak tvrzené nedostatky podané žádosti stavebnice o kolaudační souhlas (*první žalobní bod*) negativně zkrátily žalobcova práva, tím spíše, že by nebyl ani účastníkem případného kolaudačního řízení (viz § 122a odst. 1 stavebního zákona). Stejně tak není patrné, jak se žalobce dotklo, že stavebnice žalovanému nepředložila k žádosti o kolaudační souhlas povolení k provozování kanalizace a ČOV (*třetí žalobní bod*), které bylo vydáno až dne 1. 10. 2021. Ani namítané pozdější dokončení stavby oproti termínu dle rozhodnutí o změně stavby před dokončením z roku 2014 (*čtvrtý žalobní bod*) není doprovázeno vysvětlením, jak se tato skutečnost dotkla žalobcových práv; nadto má žalovaný pravdu, že lhůta pro dokončení stavby je lhůtou pořádkovou (viz např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13. 6. 2022, č. j. 18 A 28/2022-39, odst. 34–35). Tvrzené zkrácení práv pak absentuje též v případě námitky chybějících závazných stanovisek (*pátý žalobní bod*) či v případě otázky zřízení věcných břemen k několika pozemkům jiných vlastníků (*šestý žalobní bod*), nehledě na to, že ze zmíněných smluv o smlouvách budoucích o zřízení věcného břemene vyplývá opačná posloupnost, než tvrdí žalobce, tedy, že ke zřízení věcných břemen dojde až po dokončení kolaudačního procesu.
70. Soud tak obdobně jako ve věci řešené již citovaným rozsudkem č. j. 43 A 113/2018-196, aprobovaným rozsudkem NSS ze dne 25. 8. 2022, č. j. 3 As 3/2021-56, uzavírá, že se žalobci nepodařilo předestřít a osvědčit taková tvrzení, z nichž by bylo možno dovodit zásah do jeho právní sféry (jako vlastníka sousedních nemovitostí) v důsledku napadeného kolaudačního souhlasu. Za této situace se soud blíže nezabýval objektivní důvodností jednotlivých žalobních námitek, neboť i pokud by měl žalobce v některých ohledech pravdu, nemohlo by to vést ke zrušení napadeného kolaudačního souhlasu pro absenci dotčení jeho veřejných subjektivních práv tímto souhlasem.
71. Soud dodává, že vydání napadeného kolaudačního souhlasu neznamena, že by se žalobce nemohl domáhat ochrany svých práv proti jím tvrzeným nepřípustným imisím jinou cestou, například žalobou podle § 1013 odst. 1 občanského zákoníku. Stejně tak kolaudace nabrání vydání rozhodnutí o odstranění stavby, pokud byla stavba provedena v rozporu se stavebním povolením ve smyslu § 129 odst. 1 stavebního zákona (vedle již citovaného rozsudku č. j. 43 A 113/2018-196, odst. 63, viz též rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 4. 3. 2021, č. j. 51 A 7/2019- 110, odst. 68, a rozsudek NSS ze dne 25. 2. 2022, č. j. 10 As 88/2021-60, odst. 13–14).

Přezkum povolení zkušebního provozu ČOV

72. Ani žaloba proti rozhodnutí o povolení zkušebního provozu není důvodná.
73. Podle § 124 odst. 1 stavebního zákona: „*Zkušebním provozem stavby se ověřuje funkčnost a vlastnosti provedené stavby podle dokumentace či projektové dokumentace. Zkušební provoz*

stavební úřad povolí na odůvodněnou žádost stavebníka nebo nařídí na základě požadavku dotčeného orgánu nebo v jiném odůvodněném případě. V rozhodnutí uvede zejména dobu trvání zkušebního provozu stavby, a je-li to nutné, stanoví pro něj podmínky, popřípadě podmínky pro plynulý přechod zkušebního provozu do užívání stavby. Vyhodnocení výsledků zkušebního provozu stavebník připojí k žádosti o vydání kolaudačního souhlasu. Zkušební provoz lze povolit jen na základě souhlasného závazného stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčeného orgánu. Stavební úřad může též v případě nutnosti pro provedení zkušebního provozu uloženého podle § 115 odst. 2 stanovit novým rozhodnutím další podmínky. Za doby trvání zkušebního provozu lze bez předchozího řízení vydat nové rozhodnutí o prodloužení doby trvání zkušebního provozu.“

74. Žalobce namítal především vady odůvodnění. Vytkl žalovanému, že formálně zkonstatoval splnění podmínek pro povolení zkušebního provozu, nezdůvodnil ale splnění jednotlivých podmínek ani dobu trvání zkušebního provozu a z napadeného povolení není zřejmé, zda stavebnice doložila požadované souhlasy KHS a HZS a jak je žalovaný případně hodnotil.
75. Žalovaný vysvětlil, že rozsah odůvodnění přizpůsobil tomu, že šlo o řízení se stavebníci jako jedinou účastnicí, již plně vyhověl, množství podkladů a povaze věci. Doby jednoho roku zkušebního provozu stanovil v souladu s běžnou praxí a v návaznosti na žádost žalobkyně. Žalovaný uznal, že závazná stanoviska v napadeném povolení nezmínil, ale jsou součástí správního spisu a nevyplývají z nich žádné podmínky.
76. K požadavkům na odůvodnění rozhodnutí podle § 124 odst. 1 stavebního zákona (konkrétně šlo o prodloužení doby trvání zkušebního provozu) vydaného v řízení s jediným účastníkem se vyjádřil NSS v rozsudku ze dne 13. 10. 2016, č. j. 4 As 160/2016-58. V něm NSS dovodil, že žalovaný měl navzdory § 68 odst. 4 správního řádu povinnost rozhodnutí o prodloužení zkušebního provozu řádně odůvodnit, neboť to vyžadovaly okolnosti daného případu. Odkázal přitom na negativní stanoviska žalobců k prodloužení zkušebního provozu poukazující na konkrétní závady dosavadního zkušebního provozu, která měl žalovaný před prodloužením zkušebního provozu k dispozici, ale ve svém rozhodnutí je nezohlednil. Jinými slovy, podle NSS žalovaný ignoroval informace podstatné pro vydání rozhodnutí, které měl objektivně k dispozici (odst. 36 odkazovaného rozsudku).
77. Obdobně v již zmíněném rozsudku č. j. 4 As 17/2016-44 NSS stavebnímu úřadu vytkl, že se v rozhodnutí o povolení zkušebního provozu (stavby části silničního okruhu kolem Prahy) nevypořádal s vyjádřením stěžovatelů, kteří stavební úřad upozorňovali na skutečnost, že k užívání stavby dochází již od 20. 9. 2010 v režimu předčasného užívání a stále dochází k překračování maximálních limitů hluku. NSS zdůraznil, že šlo o skutečnosti přímo související s předmětem řízení, které se dotýkaly zájmů na ochraně životního prostředí a veřejného zdraví (viz odst. 25 a 28 odkazovaného rozsudku).
78. Nyní posuzovaná věc se od právě citovaných případů liší. V těchto věcech se na soud obrátily osoby, jejichž konkrétními námitkami a vyjádřeními se stavební úřady ve svých rozhodnutích nezabývaly, třebaže je měly v době svého rozhodování k dispozici a třebaže představovaly indicie o možné kolizi povolení či prodloužení zkušebního provozu s jejich oprávněnými zájmy či veřejným zájmem. V tomto případě však žalobce nic takového před vydáním povolení ke zkušebnímu provozu neučinil a žádné námitky nevznášel ani

v předcházejících územních či stavebních řízeních. Okolnosti tohoto případu tedy dle soudu nevyžadovaly odůvodnění srovnatelné s výše citovanými věcmi.

79. Jakkoliv by i nyní napadenému rozhodnutí slušelo detailnější odůvodnění, současně je třeba podotknout, že účelem právní úpravy je rychlé a efektivní rozhodování ve věci zkušebního provozu, které se třetích osob dotýká spíše výjimečně (rozsudek NSS ze dne 18. 4. 2014, č. j. 4 As 157/2013-33, odst. 24). Za situace, kdy žalobce ani nikdo jiný neuplatnil žádné konkrétní výhrady před vydáním napadeného povolení, dle soudu okolnosti daného případu nevyžadovaly tak podrobné zdůvodnění, jak nyní požaduje žalobce.

80. V tomto ohledu soud navíc podotýká, že ani z této žaloby není zřejmé, v čem by mělo být zkušební povolení provozu věcně problematické a nezákonně zasahující do právní sféry žalobce. V žalobě například žalovanému vytýká, že ten bez odůvodnění konstatoval, že nedojde k ohrožení vodohospodářských zájmů nad únosnou míru, aniž by však žalobce k tomuto doplnil jakýkoliv věcný argument, který by skutečně mohl ohrožení vodohospodářských zájmů zkušebním provozem nasvědčovat. Z žaloby pak ani není zřejmé, jak se toto ohrožení údajně plynoucí z napadeného povolení týká přímo žalobce a jeho právní sféry. Žalobce sice hovoří o riziku povodní, ale natolik obecně, že není zřejmé, jak toto riziko přináší jím vytýkané vady napadeného povolení. Stejně tak žalobce napadenému povolení vytýká, že v něm nejsou zmíněna vydaná souhlasná závazná stanoviska, přestože současně nezpochybňuje, že vydána byla a že s povolením zkušebního provozu vyslovují souhlas. Podobně jako v případě žaloby proti napadenému kolaudačnímu souhlasu tak jeho námitky nezákonnosti postrádají vazbu na jeho právní sféru (srov. výše odst. 60 a 70). Toto provázání je přitom v tomto případě třeba tvrdit a osvědčit o to důsledněji, že jde o povolení zkušebního provozu, které se z povahy věci třetích osob dotýká spíše výjimečně.

81. Pokud jde o namítané nezdůvodnění doby trvání, i při tomto posouzení soud vycházel z již citované judikatury NSS. V rozsudku č. j. 4 As 17/2016-44 NSS konstatoval, že *„zkušební provoz v délce téměř tří let lze považovat za poměrně dlouhý a bylo tedy namístě odůvodnit, zda tato doba nepřesahuje dobu potřebnou pro ověření vlastností provedené stavby. Odůvodnění napadeného rozhodnutí však neobsahuje v souvislosti se stanovením doby zkušebního provozu žádnou úvahu správního orgánu kromě toho, že tato doba zkušebního provozu byla stanovena v souladu se žádostí stavebníka. Takové odůvodnění nelze považovat v daném případě za dostatečné. To platí tím spíš, jestliže bylo zřejmé, že užívání stavby bude mít negativní vliv na veřejné zájmy a oprávněné zájmy dotčených osob, a jestliže podmínka dodatečné výstavby protihlukových stěn nebyla splněna před započítáním zkušebního provozu, nýbrž byla stanovena vágně tak, že umožňovala fakticky užívání stavby po celou dobu zkušebního provozu bez jejich realizace“* (odst. 33).

82. V rozsudku č. j. 4 As 160/2016-58 pak NSS uvedl: *„V situaci, kdy byla stavba ve zkušebním provozu již po dobu dvou let, je zcela na místě prodloužení zkušebního provozu o další dva roky řádně odůvodnit. Poukaz stěžovatele na to, že žalovaný vycházel z jeho odůvodněného návrhu, je zcela nepřipadný i proto, že návrh na prodloužení zkušebního provozu neobsahuje žádné odůvodnění jeho požadované délky. Délka zkušebního provozu se přitom musí odvíjet od povahy provozované stavby a jejích aspektů, které mají být zkušebním provozem ověřeny. Pokud v posuzovaném případě bylo důvodem prodloužení zkušebního provozu provedení*

dalších blíže neurčených opatření a úprav k zamezení případných negativních dopadů na okolí stavby, které lze prověřit pouze v režimu zkušebního provozu, délka zkušebního provozu by měla odpovídat povaze těchto opatření. Pokud z napadeného rozhodnutí nelze zjistit ani vyhodnocení dosavadního zkušebního provozu, ani konkrétní „opatření a úpravy“, které mají být provedeny a následně jejich vlastnosti ověřeny ve zkušebním provozu, a toto nelze zjistit ani ze správního spisu, pak lze stěží mít za to, že rozhodnutí žalovaného bylo řádně odůvodněno. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí lze naopak seznat, že některá tato nespecifikovaná „opatření“ mají být teprve v budoucnu projednávána v režimu změny stavby před jejím dokončením, z čehož vyplývá, že o konkrétní podobě těchto „opatření“ neměl ani stavební úřad přesnou představu. Není možné opomenout také veřejné zájmy, které mohou být s provozem v kolizi, a to zejména za situace, kdy důvodem prodloužení zkušebního provozu měly být neurčené změny projektu, u nichž nelze negativní dopady na okolí vyloučit. Odůvodnění rozhodnutí žalovaného proto v tomto ohledu nelze považovat za dostatečné.“ (odst. 33).

83. Stavebnice v žádosti o povolení zkušebního provozu požádala o jeho roční trvání, což nijak nezdůvodnila. Žalovaný v napadeném povolení stanovil takto požadovanou dobu zkušebního provozu, což také nijak nezdůvodnil. Podle soudu by bylo v dané situaci adekvátní alespoň stručně zdůvodnit, proč žalovaný stanovil právě tuto dobu trvání zkušebního provozu. Nejde ale o situaci srovnatelnou s výše citovanými rozsudky NSS, kde v jednom případě byla hned počáteční doba trvání zkušebního provozu stanovena téměř v délce tří let a v druhém šlo o její prodloužení o další dva roky.
84. V tomto případě žalovaný stanovil pouze roční dobu, přičemž ani žalobce netvrdí, že jde o dobu nepřiměřenou a že by byla dostačující k ověření vlastností ČOV kratší doba, pouze velmi obecně tvrdí, že délka této doby nebyla dostatečně odůvodněna. Lze dodat, že z kolaudačního souhlasu ze dne 28. 7. 2022 plyne, že zkušební provoz ČOV již dále prodlužován nebyl. Za situace, kdy žalobce ani v tomto případě nijak konkrétně nepopsal, jak se jej zkušební provoz a doba jeho trvání (která již uplynula) dotýká, soud nepovažuje vytýkaný nedostatek odůvodnění za vadu napadeného povolení, která negativně zasahuje do právní sféry žalobce a pro kterou by bylo na místě napadené povolení zrušit.
85. Pro úplnost soud ještě ke stanoviskům KHS a HZS dodává, že je žalovaný skutečně explicitně nezmínil v odůvodnění napadeného povolení. Nepochybně však z jejich existence při povolení zkušebního provozu vycházel, neboť zkušební provoz lze povolit jen na základě souhlasného závazného stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčeného orgánu (§ 124 odst. 1 stavebního zákona). Současně není ve věci sporu, že obě stanoviska jsou souhlasná a neplynou z nich žádné podmínky pro provozování ČOV. I pokud by bylo vadou napadeného povolení, že žalovaný tyto podklady výslovně nezmínil, opět se nejedná o vadu nijak zasahující právní sféru žalobce a ospravedlňující zrušení napadeného povolení zkušebního provozu.
86. Totéž platí ve vztahu k žalobní námitce, že žalovaný náležitosti žádosti posuzoval prizmatem § 22 vyhlášky č. 183/2018 Sb. Jedná se opět o argumentaci, která i pokud by byla důvodná, postrádá vazbu na právní sféru žalobce. Pokud jde o tvrzené porušení § 119 odst. 2 stavebního zákona, soud podotýká, že od 1. 1. 2018 došlo k jeho novelizaci, která již neodpovídá žalobní argumentaci. Nicméně to nic nemění na tom, že žalobce zjevně namítal, že žalovaný rezignoval na posouzení souladu s veřejným zájmem na ochraně veřejného zdraví. Opět však nespecifikuje, jakým způsobem povolení zkušebního provozu

zasahuje do jeho právní sféry, jeho práva na ochranu zdraví či jeho práva na příznivé životní prostředí. Nadto žalovaný disponoval potřebnými souhlasnými závaznými stanovisky, včetně stanoviska KHS.

87. Pro úplnost soud dodává, že ani vydání napadeného povolení zkušebního provozu neznamena, že by se žalobce nemohl domáhat ochrany svých práv proti jím tvrzeným nepřipustným imisím jinou cestou, například žalobou podle § 1013 odst. 1 občanského zákoníku či prostřednictvím řízení o odstranění stavby ČOV, pokud byla provedena v rozporu se stavebním povolením (blíže viz odst. 71 výše).

Závěr a náklady řízení

88. Soud uzavírá, že obě žaloby shledal nedůvodnými. Proto obě žaloby zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
89. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ani v jedné ze spojených věcí neměl úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšný žalovaný se sice nechal při jednání před soudem zastoupit advokátem, nicméně dle soudu obhajoba napadených rozhodnutí v tomto soudním řízení nepřesahuje rámec běžné úřední činnosti žalovaného (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47). Soud proto ani žalovanému náhradu nákladů na zastupování (ani jiných nákladů) v tomto soudním řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. prosince 2022

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu